

Sygn. akt III RC 192/19

1) WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2020 r.

a.a.Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

a.b.Przewodniczący: Sędzia Renata Antkowiak

Protokolant: st.sekr.sądowy Karolina Klufczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2020r. w Brodnicy

sprawy z powództwa małoletniej J. K. zastąpionej przez matkę P. K.

przeciwko R. K.

o alimenty

- 1) zasądza rentę alimentacyjną od pozwanego R. K. na rzecz małoletniej powódki J. K. w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej powódki – P. K. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat - poczynając od dnia 1 września 2020r.,
- 2) zasądza od pozwanego R. K. na rzecz małoletniej powódki J. K. kwotę 1000zł (jeden tysiąc złotych) tytułem alimentów za okres od 1 października 2019r. do 29 lutego 2020r. płatną do rąk matki małoletniej powódki – P. K. - w 10 ratach – po 100zł (sto złotych) każda rata – w terminach płatności bieżących alimentów poczynając od 10 września 2020r.,
- 3) oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego R. K. kosztami sądowymi, od uiszczenia których powódka była zwolniona z mocy ustawy przejmując je na rzecz Skarbu Państwa,
- 5) wyrokowi w punktach 1) i 2) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.

Sygn. akt III RC 192/19

UZASADNIENIE

P. K. działając w imieniu małoletniej córki J. K. wystąpiła do tutejszego Sądu z pozwem, w którym wniosła o zasądzenie od pozwanego R. K. alimentów na rzecz małoletniej powódki w kwocie po 600 zł miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat - poczynając od dnia 1 października 2019r.

Pozwany R. K. zgadzał się płacić alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie poczynając od września 2020r. i wnosił o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W toku rozprawy strony przedstawiały propozycje ugodowe i tak pozwany wskazał, że ponad te 300 zł alimentów może po połowie kupować większe rzeczy potrzebne dla dziecka typu łóżeczko czy meble, jednak matka małoletniej powódki nie zgadzała się na to podając, że nie byłoby to dobrym rozwiązaniem i wolałaby, żeby co miesiąc były wyższe alimenty. Wówczas pozwany podał, że kwotą około 200 zł miesięcznie by dysponował na zakupienie rzeczy po połowie dla dziecka tj. poza alimentami jest w stanie co miesiąc odłożyć około 200 zł dla dziecka. Ponadto wskazał, że za okres od października 2019 r. do lutego 2020 r. może zapłacić 1000 zł w ratach od 50 do 100 zł przy płatności bieżących alimentów. Zaproponował ostatecznie raty po 100 zł poczynając ich płatność od września 2020r. Wówczas matka małoletniej powódki oświadczyła, że zgadza się na taką propozycję spłaty tych zaległych alimentów i na te raty oraz, że zgodziłaby się na bieżące alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

Matka małoletniej powódki oraz pozwany nie byli małżeństwem, jednakże w przeszłości pozostawali w związku. Ze związku tego urodziła się im córka J., której ojcostwo pozwany uznał w Urzędzie Stanu Cywilnego. Małoletnia nosi nazwisko ojca - K.. Przez pewien okres wspólnie wychowywali oni córkę, mieszkali razem do 24 września 2019r. Po tym czasie rozstali się i matka wychowuje córkę samotnie. Małoletnia powódka mieszka z matką, natomiast ojciec ma okresowe kontakty z córką. Matka małoletniej powódki P. K. ma 28 lat, z zawodu jest technikiem budownictwa, aktualnie zamieszkuje wraz z córką J. w Ł.. Małoletnia J. ma 1,5 roku, jest zdrowa i prawidłowo się rozwija. Matka małoletniej określiła, że średni miesięczny koszt utrzymania córki to kwota 1000 zł. Wskazała, że dostaje na córkę świadczenie wychowawcze 500 plus, zaś sama ma z PUP przez rok "kuronia" czyli zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 520 parę złotych miesięcznie, nie pracuje. Mieszka ona u rodziców wraz z dzieckiem i oni jej pomagają. Płaci rodzicom tylko za prąd, wodę, śmieci dając im z tego tytułu 200 zł miesięcznie. Jada obiady razem z rodzicami przy czym oddzielnie gotuje dla córki.

Matka małoletniej przyznała, że pozwany zapłacił w marcu 2020r. na córkę 250 zł a od kwietnia 2020r. już płaci po 300 zł miesięcznie i za sierpień 2020r. też już przekazał tę kwotę. Jeśli chodzi o kontakty ojca z córką ustalili, że matka dowozi dziecko do ojca do domu a on odwozi dziecko z powrotem do niej - co tydzień bez nocowania. Ponadto raz na 2 miesiące R. dostarcza pampersy dla dziecka - 1 większą paczkę, natomiast matka potem dokupuje. Ponadto podała ona, że jak się

wyprowadziła, to na początku ojciec kupił mleko i soczki dla córki i z 3 razy ubranka. Na Święta Bożego Narodzenia kupił jakieś zabawki. Ta sama żywność, którą dostarczył to było - według niej - łącznie za jakieś 150 zł do dnia rozprawy licząc i ubranka kupił za łączną kwotę 150 zł. On interesuje się dzieckiem, co tydzień zabiera ją.

Pozwany R. K. ma 26 lat, z zawodu jest mechanikiem-lakiernikiem, zamieszkuje w B., na utrzymaniu ma wyłącznie małoletnią córkę J. K., której ojcostwo uznał w USC. Pozwany wskazał, że pracuje w K. i zarabia najniższą krajową to na rękę 1791 zł najmniej, średnio jego wynagrodzenie kształtuje się w granicach 1900 - 2000 zł miesięcznie - to zależy od ilości godzin pracy. Pozwany wskazywał, że jemu się wydaje, że utrzymanie córki to w całości jakieś 600 zł, bo jak wspólnie mieszkali to kupowali wspólnie zakupy, za które on płacił, płacili na pół prąd, opłaty za mieszkanie, w którym wspólnie zamieszkiwali. Obecnie on mieszka u mamy, płaci za mieszkanie i dokłada do prądu, wody, śmieci - płaci mamie 400 - 500 zł, żywi się osobno. Przez jakiś czas mieszkał jeszcze w wynajętym mieszkaniu, mimo że się rozstali. Za to wynajmowane mieszkanie płacił więcej, prawie 1000 zł - wyprowadził się w lutym 2020r. i wtedy zaczął matce małoletniej przysyłać pieniądze, bo już jemu starczało. Odnośnie swoich wydatków dodał, że dochodzi do nich Internet, telefon, leki od neurologa za 150 zł - miesięcznie do 200 zł, ponieważ ma ostre bóle głowy, 300 zł wydaje na samo jedzenie.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki – P. K. k. 43-43v i 44; zeznania pozwanego R. K. k. 43-44 oraz dowody z dokumentów na kartach: 4-9, 30-35 akt.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania matki małoletniej powódki – P. K. oraz pozwanego R. K. w zakresie, w jakim znalazły one odzwierciedlenie w dokonanych przez Sąd ustaleniach faktycznych, bowiem w tym zakresie są one przekonujące i w powiązaniu z dowodami z dokumentów wskazanymi wyżej układają się w pewną logiczną całość. W pozostałym zakresie zeznania stron sprowadzały się głównie do wykazania zasadności stanowiska każdej ze stron co do żądania pozwu, jednakże rozstrzygnięcie tej kwestii jest obowiązkiem Sądu. Odnośnie powoływanych wyżej dowodów z dokumentów nie były one przez strony kwestionowane i Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności mogących budzić wątpliwości co do ich prawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl paragrafu 2 tego artykułu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd uznał, iż powództwo o alimenty na rzecz małoletniej powódki J. K. zasługuje na uwzględnienie w części tj. jeśli chodzi o bieżące alimenty to w zakresie kwoty 500 zł miesięcznie - poczynając od dnia 1 września 2020r., bowiem mieści się ono w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, który pracuje zawodowo i osiąga określone dochody a który sam wskazał, że poza alimentami w kwocie 300 zł miesięcznie jest w stanie odłożyć miesięcznie dodatkowo kwotę 200 zł na potrzeby dziecka. Z kolei w zakresie alimentów za okres od 1 października 2019r. do 29 lutego 2020r. Sąd uznał za zasadne zasądzenie za ten okres alimentów kwocie 1000 zł rozłożonej na 10 rat po 100 zł każda rata – (co w tym zakresie było zgodne pomiędzy stronami), natomiast w pozostałym zakresie Sąd uznał żądanie pozwu za niezasadne i podlegające oddaleniu. Dotyczyło to żądania wyższych alimentów bieżących, aniżeli te które zostały zasądzone w punkcie 1) wyroku

(choć matka małoletniej w pewnym momencie przyznała, że zgodziłaby się na bieżące alimenty w kwocie 500 zł), jak również alimentów za okres od 1 marca 2019r. do końca sierpnia 2020r., bowiem pozwany zaczął już wtedy przekazywać dobrowolnie określone kwoty tytułem alimentów na dziecko i przeznaczał dodatkowe kwoty na potrzeby dziecka tak więc Sąd uznał, że za ten okres zaspokoił on potrzeby dziecka. Z kolei płacąc alimenty na bieżąco od 1 września 2020r. pozwany już wie, że ma płacić je w wyższej kwocie ustalonej przez Sąd, ponieważ matka małoletniej powódki nie przystała na jego propozycję niższych alimentów w kwocie 300 zł miesięcznie z zapewnieniem, że ponad te 300 zł alimentów może po połowie kupować większe rzeczy potrzebne dla dziecka typu łóżeczko czy meble czy inne. Rozwiązanie proponowane przez pozwanego byłoby możliwe jedynie w sytuacji zgody matki dziecka na takie rozwiązanie i dobrego porozumienia między nimi w tych kwestiach, mimo rozstania się. Jednakże matka dziecka podała, że nie byłoby to dobrym rozwiązaniem i wolałaby, żeby co miesiąc były wyższe alimenty i ma ona do tego prawo, bo taka jest istota świadczeń alimentacyjnych.

Ocena tych wszystkich okoliczności skłoniła Sąd do rozstrzygnięć mających odzwierciedlenie w wyroku. I tak Sąd w punkcie 1) wyroku zasądził od pozwanego R. K. na rzecz małoletniej powódki J. K. rentę alimentacyjną w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej powódki – P. K. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat - poczynając od dnia 1 września 2020r.

W punkcie 2) wyroku Sąd zasądził od pozwanego R. K. na rzecz małoletniej powódki J. K. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem alimentów za okres od 1 października 2019r. do 29 lutego 2020r. płatną do rąk matki małoletniej powódki – P. K. w 10 ratach - po 100 zł (sto złotych) każda rata – w terminach płatności bieżących rat poczynając od 10 września 2020r.

W punkcie 3) wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie uznając je za bezzasadne ze względów wskazanych wyżej.

W punkcie 4) wyroku Sąd odstąpił od obciążania pozwanego R. K. kosztami sądowymi, od uiszczenia których powódka była zwolniona z mocy ustawy przejmując je na rzecz Skarbu Państwa. Orzekając o powyższym Sąd kierował się tym, by nie obciążać pozwanego tymi kosztami, tak by mógł on wywiązywać się z bieżącego obowiązku alimentacyjnego wobec córki jak i z obowiązku spłaty rat z tytułu alimentów za wcześniejszy okres wskazany w punkcie 2) wyroku.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie 5) wyroku - po myśli art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.